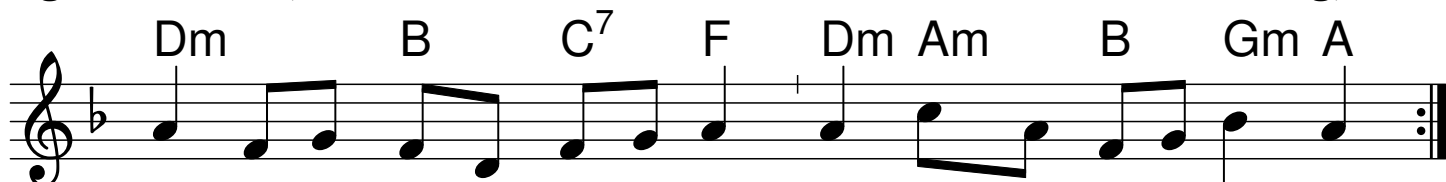


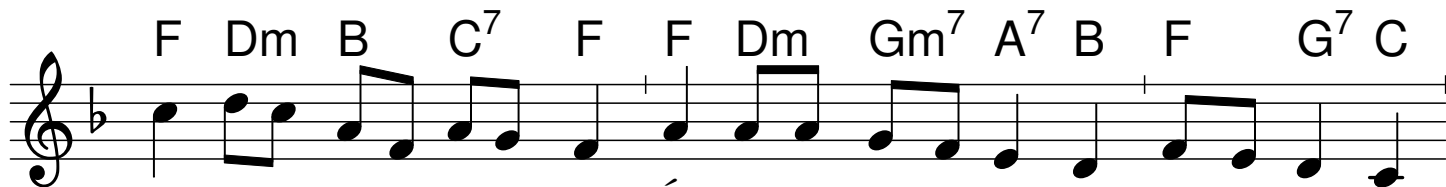
Úr Jézus, hozzád kiáltok

Agricola János, 1494–1566

Wittenberg, 1535



1. Úr Jézus, hozzád ki - áltok, Ó, halld meg esdeklé - sem:
Te - tő - led ke - gyelmet várok, Ne hagyj két - ségbe es - nem!



Az igaz hitet kívánom, Ó, adjad azt én - nékem: Néked él - nem,



Min - dennek használnom, Szent I - gé - det kö - vet - nem.

2. Ezt is kérem, én Istenem, Megadhatod azt könnyen: ./:

Szégyenbe ne engedj esnem, Tarts meg reménységemben.

Kiváltképp, ha ki kell múlnom, Hogy csak te benned bízzam, Ne magamban,
Sem én jószágomban; Ezt örökké megbánnám.

3. Adjad, hogy teljes szívemből Engedjek vétetteknek, ./:

Te is ingyen kegyelmedből Kegyelmezz vétkeimnek,

Igéd légyen eledelem, Mellyel lelkem tápláljam És megóvjam,

Ha ínség ellenem Támad, el ne nyomassam.

4. Gyönyörűség vagy félelem Te tőled el ne űzzön, ./:

Állhatatos mindvégiglen Légyek az igaz hitben.

Az van kezekben: add ingyen, Nem cselekedetimből, De kedvedből

Ments ki a halálból, Az örök kárhozatból!

5. Nagy harcban, ellenkezésben Te segélj meg, Istenem! ./:

Csak a te nagy kegyelmedben Van nyugtom és védelmem.

Ha kísértet jó, védelmezz; Szent kezéd megsegítsen, Meg ne ejtsen,

Ami kárt szerezhet; Tudom: nem hagysz elvesznem.